

ȘCOALA NOASTRĂ

Foaie învățătorescă de cultură și orientare profesională
Apare lunar sub conducerea unui comitet

Redacția și Administrația:
I. PĂUNESCU, Turnu-Severin
Str. Calomfirescu No. 233

Cristos a înviat!

„Cristos a înviat!” e strigătul de biruință, de biruința vieții asupra morții, binelui asupra răului, luminii asupra întunecului, adevărului asupra minciunii, strigăt grăit de omenire de două mii de ani!

Cu cât vremea trece, cu atât acest adevăr rămâne mai nesdruncinat. **Cristos a înviat!** a strigat acum două mii de ani îngerul care a ridicat piatra; **Cristos a înviat!** au strigat paznicii păgâni, orbiți de lumina adevărului; **Cristos a înviat!** au mărturisit simplii și credincioșii Lui apostoli; **Cristos a înviat!** strigă creștinătatea. Numai apostolul Toma n'a înțeles acest mare adevăr și a cerut să pipăie cu degetele mâinilor lui ranele Celui pironit pe cruce și apoi învelit în giulgiu.

„Fericiți sunt cei ce n'au văzut și au crezut!”

Și azi, în zilele acestea mari, de bucurie creștinească, noi, cei grupați în jurul acestei candelă de lumină, credem că adevărul biruie minciuna și strigăm din toată inima: „Cristos a înviat!” și mărturisim: „Adevărat c'nviat!”.

28. IV. 1935.

Comitetul.

Răspândirea științei de carte

Apelul adresat învățătorilor din țară de d. Dr. C. ANGELESCU, ministrul școalelor, în ora administrativă la Radio.

D. prof. dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii publice, a vorbit Duminică seara, la radio, în cadrul orei administrative, inaugurată săptămâna trecută.

D. prof. dr. Angelescu a spus următoarele:

La sfârșitul acestui semestru școlar, în să adresez un călduros apel tuturor țărilor școalei și în special corpului învățătoresc, arătându-le ce s'a făcut în ultimul timp pentru cultura națională și ce aștept de la ei în viitor.

Răspândirea culturii, trebuie să stea la baza oricărei activități sociale, fiindcă, din toți dușmanii unui neam, cel mai mare este ignoranța.

Cu cât știința de carte pătrunde mai adânc în masele poporului, cu cât nivelul cultural al națiunii este mai ridicat, cu atât mai înalt e locul pe care acea națiune îl ocupă în civilizația omenirii și cu atât mai puternică este forța ei creatoare și partea ei de contribuție la dezvoltarea și progresul umanității.

După reîntregirea țării în granițele ei firești, numeroase au fost problemele care cereau o grabnică rezolvare. Între aceste probleme însă, una din cele mai de căpetenie, a fost și este și astăzi problema culturală.

În afară de cele patru legiuri deosebite, care cărmuiau școala românească în cele patru provincii unite și cari, dela 1919 până astăzi au fost progresiv modificate și unificate, problema lipsei de școli, a numărului insuficient de învățători și problema analfabetismului, au fost problemele cele mai arzătoare, care cereau o cât mai neîntârziată soluțiune.

Activitatea ministerului Instrucțiunii.

Activitatea ministerului instrucțiunii, între anii 1922 și 1928, a fost în această privință caracteristică.

În acest timp s'au construit peste 7500 de localuri noi de școli primare, numărul învățătorilor a crescut dela 20.000 la 40.000; peste 700.000 de adulți urmau cursurile de adulți; în cele

7000 de școli supraprimare erau 2000 de ateliere cu peste 60.000 elevi cari învățau diferite meserii, și ca o urmare firească a acestei sporiri a mijloacelor de învățământ, implicit crescuse și numărul copiilor cari urmau în învățământul primar căci din 2.200.000 de copii, recenzați pentru școala primară, mai mult de 1.900.000 erau înscriși și numai un număr de 250.000 rămăneau pe dinafară, pradă analfabetismului.

O mare sfortare s'a făcut deci între 1922 și 1928, în cece privește tot învățământul primar.

Construirea de noi localuri de școli

În special, în ce privește construcția de noi localuri de școli inițiativa privată a dat tot sprijinul său statului, pentru săvârșirea acestei opere de luminare a poporului nostru.

Pretutindeni populațiunea rurală s'a mișcat cu un avânt nebănuit și cu oboseală și munca ei, a ajutat la clădirea în toate unghiurile țării, a noi localuri de cultură națională, cari vor rămâne pentru totdeauna o mărturie vie a dorinței poporului de a se lumina și de a deschide ochii la o nouă viață.

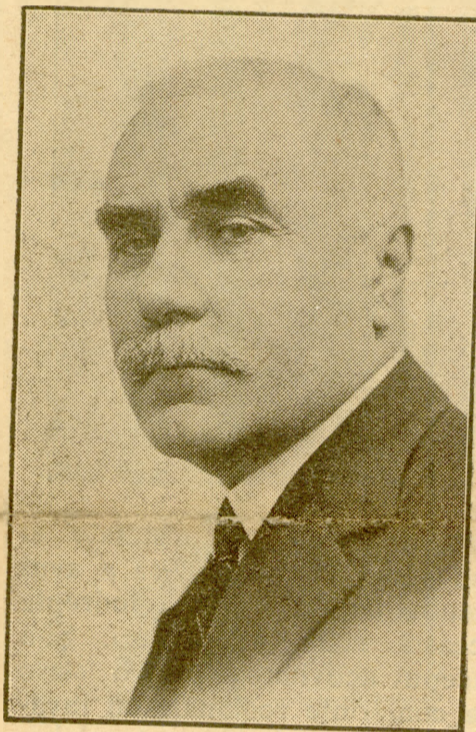
Îndrumată și încurajată de prefectii județelor, de primari și de toate organele administrative, toți și-au înțeles marea lor menire pentru ridicarea poporului prin cultură.

Învățătorii în capul mișcării și-au îndeplinit rolul de adevărați apostoli, îndemnând țărănimea la toate sacrificiile pentru clădirea școlilor. Prin puterea de a convinge și a asocia pe toți oamenii de bine la opera de cultură a maselor poporului: prin stăruința și energia cu care s'a urmărit executarea ei, toți acești factori au dus la bun sfârșit acțiunea întreprinsă.

Contribuția muncii lor la ridicarea acestor altare de lumină, a servit nu numai la înfăptuirea unei opere de folos obștesc, ci ea a fost și un mijloc de educațiune socială, constituind cea

mai impunătoare manifestare de solidaritate. Săteanul nostru a dovedit că sub aparența amorfiei și a nepăsării, ascunde o desăvârșită înțelegere a binelui public și când el este convins și însuflețit, e capabil să înfăptuiască lucrările și acțiunile cele mai mari, cele mai importante.

Revenind în 1933, în fruntea Ministerului Instrucțiunii, am căutat să redau școalei și slujitorilor ei, autoritatea și prestigiul de care trebuie să se bucure în fața societății și a țării și în același timp să reiau firul acțiunii întrerupt în 1928.

D-I Prof. Dr. C. Angelescu
Ministrul Instrucțiunii Publice

Cunoscând sufletul și capacitatea învățătorimii noastre, apreciind elanul, de care ea a dat dovadă în totdeauna pentru operele de cultură națională, am făcut și anul acesta în mai multe rânduri, apel la ea și i-am cerut: să se pună din nou în capul mișcării de construcții a școalelor primare; să aplice cu strictețe obligativitatea învățământului și să și îndeplinească cu dragoste și înțelegere datoria către școală și cultura românească. În același timp, făcând apel la prefectii județelor și la primarii comunelor, s'au obținut și în 1934, cu toată criza care bătuse țara, rezultate admirabile, în cece privește construcția a noi localuri de școli primare.

Peste 3000 de noi localuri de școli și locuințe de învățători, s'au început în 1934, unele din aceste localuri s'au terminat, altele sunt în construcție. În același timp o mare parte din localurile rămase neterminate în 1928 sunt pe cale să se termine.

Ministerul instrucțiunii a acordat, pentru această operă constructivă, suma de 100 milioane lei, în afară de lemele date gratuit din pădurile statului. Suma ar fi fost desigur insuficientă, dacă n'ar fi fost completată, cu alte zeci de milioane, date de către prefectii județelor, înțelegători ai marelui opere ce au de săvârșit.

Frecvența elevilor

Frecvența elevilor în școli, grație înțelegerii din partea învățătorilor, a crescut în așa fel, încât ea atinge astăzi, dela 80 la sută până la 100 la sută din numărul copiilor înscriși. Peste 9000 de învățători au fost numiți anul acesta în învățământ, iar sumele afectate burselor elevilor în școalele normale au fost ridicată dela 13 milioane la 30 milioa-

ne. În același timp, pentru a ridica situația materială a corpului învățătoresc, s'au prevăzut în buget gradațiile, la cari ei au dreptul și cari fac parte integrantă din leaflor.

Față de toate aceste sacrificii, pe cari țara le face pentru școală, țin să atrag diu nou atențiunea întregii învățătorimii, că ea trebuie să se dedice cu totul școalei și culturii poporului, lăsând la o parte orice alte preocupări, cari întunecă munca și stânenesc meritul ei în marea operă ce au de îndeplinit.

Întoarcerea la școală a învățătorilor, punctualitatea în îndeplinirea datoriei, restabilirea serioasă a obligativității învățământului, intensificarea acțiunii culturale la sate prin reînființarea școlilor de adulți, a cercurilor culturale, a conferințelor, va pune școala românească la locul ce ea trebuie să ocupe în dezvoltarea culturală a acestei țări.

Educația elevilor trebuie să fie națională.

Trebuie însă să se țină seamă de faptul, că școala nu este numai un instrument de cultură, dar și de educațiune și această educațiune, în prima linie, trebuie să fie națională. Pe tot cuprinsul țării, toți copiii trebuie crescuți în aceleași sentimente, instruiți în aceleași aspirațiuni, de buni români, de buni patrioți. După lupte și suferințe de secole, România reușind să se alcătuiască în granițele ei naturale, are nevoie de această educațiune și instrucțiune a copiilor în sentimente emanamente naționale, pentru că numai astfel putem desăvârși și încheia opera de unire sufletească a neamului.

Învățătorimea română, având în grija ei nobila misiune de pregătire a tinerelor generațiuni, ea trebuie să dea copiilor o astfel de educațiune sufletească, încât să asigure, trăinicia în viitor, a neamului nostru.

Alături de educațiunea națională, educațiunea morală, educațiunea religioasă, trebuie deasemenea să fie una din preocupările speciale ale învățătorului, căci cele mai multe din scăderile pe cari le constatăm astăzi în societatea noastră, în special la tineret, se pot atribui acestei mari lacune a vieții școalei noastre. Copilul nu trebuie să primească numai învățătură, el trebuie să capete și deprinderi de viață ordonată, disciplinată și cinstită.

Trebuie sădit în sufletul copiilor, respectul și dragostea către părinți și către oameni, iubirea de muncă cinstită, respectul bunurilor altora și respectul așezămintelor Statului și înainte de toate, cum am spus, iubirea de Patrie, iubirea de neam.

La aceeași ordine de idei, educațiunea religioasă trebuie să fie adânc implantată în sufletul copilului, ea trebuie să formeze unul din elementele indispensabile ale vieții culturale din școala românească.

Deprinderea la muncă.

Paralel cu pregătirea culturală și educațiunea națională, școala trebuie să urmărească și un scop practic: adaptarea la nevoile vieții de astăzi și deprinderea la muncă, în raport cu puterile și aptitudinile elevilor.

Învățământul școalei primare nu poate fi numai verbal, abstract și teoretic; el trebuie să devină un învățământ viu, practic și real. Un învățământ pregătit pentru viața de toate zilele; căci la poarta școalei primare această viață așteaptă pe tinerii cari părăsesc băncile școalei.

Nu este destul ca școala să învețe

pe copil să scrie, să citească, să socotească și să le dea noțiuni elementare, cari sunt repede uitate la eșirea din școală.

Cunoștințele acestea nu au valoare, dacă nu se leagă cu nimic real, cu nimic trăit din viața săteanului, dacă nu pot influența în bine această viață, dacă nu se schimbă cu nimic felul său de a-și gospodări casa și ogorul, de a-și îngriji vitele și uneltele, de a-și mânui avutul cu chibzuință și economie; dacă aceste cunoștințe nu lămuresc și nu largesc, cunoștințe ce săteanul trebuie să aibă, despre rolul lui în viață, despre datoria ce el are de îndeplinit în această țară.

În vederea acestui scop, legea învățământului primar prevede 7 ani pentru școala primară; cei trei ani din urmă fiind destinați acestor îndeletniciri practice, îndeletniciri cari trebuiesc generalizate în toate școlile primare din această țară.

Activitatea extrascolară a învățătorului.

Alături de activitatea dezvoltată pentru instruirea copiilor în școli, învățătorul trebuie să se ocupe de aproape și de răspândirea științei de carte și de cunoștințe, în afară de școală. Învățătorul pe lângă îndatorirea de a forma generațiunea viitoare prin școală, el trebuie să se preocupe și de ridicarea și cultivarea maselor țărănești în mijlocul cărora el trăiește.

Să se organizeze deci peste tot, școli și cursuri pentru adulți, dându-se tot concursul instituției de educație a tineretului, instituție pusă sub înalte auspicii ale Majestății Sale Regelui, și care, sunt convins că alături de educațiunea premilitară, va da un nou aspect, o nouă înfățișare țării noastre.

Prin aplicarea riguroasă a obligativității și prin organizarea imediată a școalelor și cursurilor de adulți, analfabetismul va dispărea în curând, rămânând numai ca un vis urât în trecutul școlii românești. Cunoșcând sufletul învățătorimii, sper că ea nu va cruța nici un sacrificiu pentru înlăturarea acestei rușini naționale și că orice învățător, în satul cărui se va găsi un analfabet, se va simți umilit.

De altfel nu mă pot opri, de a o spune, că școala prețuește atât, cât prețuește învățătorul. Învățătorul este chemat să făurească mîntea și sufletul copiilor, el este chemat să plămădească viitorul neamului. Pentru îndeplinirea unei asemenea mari chemări, învățătorul nu trebuie să aibă altă preocupare, decât cea a înaltei misiuni, ce el are de îndeplinit. Plin de devotament, de avânt și de voință, el trebuie să fie un adevărat suflet de spostol, și eu ca Ministru al școalelor trebuie să constat cu adâncă satisfacție, orice ar spune necunoscătorii școlii românești, că munca depusă de dascălii noștri pe ogorul culturii naționale, arată că întreg acest corp didactic, cu foarte rari excepțiuni, este pătruns de această înaltă misiune și că și-a făcut, și-și face pe deplin datoria către cultura românească. Am convingerea că învățătorimea, care a dat dovadă în grele împrejurări de înalt patriotism și a făcut un adevărat apostolat la închegarea școlii românești, va fi și în viitor la înălțimea chemării sale.

Suntem la începutul campaniei constructive de primăvară. Cer învățătorilor să pornească cu însuflețire la împlinirea lipșurilor din școala ce conduc.

Să secondeze cu toată dragostea și cu tot devotamentul pe prefectii locali cari au pus atâta suflet anul acesta, pentru ridicarea noilor locașuri de școli, continuându-se opera începută anul trecut, pentru a termina noile construcții necesare învățământului.

Să nu se lase târâți în luptele politice militante, să închine școlii tot avântul și toată pasiunea lor. Școala să fie politica lor. Liber este fiecare să aibă crezul său politic, dar acest crez să nu se transforme în acțiuni nesăbuite, cari nu cadrează cu chemarea unui dascăl cu înalta misiune pe care el o are de îndeplinit.

Nimic și nimeni nu poate susține mai cu succes revendicările învățătorimii, decât rezultatele evidente ce aceștia le dau prin munca ce ei desfășoară pe ogorul școlii românești și care muncă a fost întotdeauna cel mai puternic sprijin în satisfacerea acestor revendicări.

Cu toate lipsurile de cari suferim, am convingerea că la apelul ce fac învățătorimii noastre, această învățătorime, care a fost întotdeauna conștientă de răspunderea și chemarea ei și care și-a făcut pe deplin datoria în toate timpurile, va ști și de rândul acesta să-și mobilizeze toate puterile ei fizice, pentru promovarea și întărirea școlii românești, pentru înălțarea culturală a poporului nostru.

Un act de dreptate.

Se știe că d-l Sava Bărbătescu, revizorul școlar prin concurs al județului Arad, plecat din rândurile învățătorilor mehedințeni, a fost adus revizor școlar al județului Mehedinți după inspecțiunea făcută în Noemvrie 1934 școlilor din județ de către d-l Ministru Dr. C. Angelescu, inspecțiune rămasă de pomină prin

slabe rezultate constatate și sancționate pe loc. D-sa a avut mandat imperativ de a îndrepta această stare de lucruri. Și-a început activitatea prin o serie de conferințe regionale cu învățătorii, cărora le-a cerut colaborarea pentru îndeplinirea acestui mandat imperativ. A reușit să rezolve o serie de probleme de învățământ importante: problema orarilor, problema frecvențelor regulate a elevilor prin aplicarea mijloacelor prevăzute de legea școlară și a învățătorilor, prin plata regulată și la domiciliu a drepturilor lor; apoi problema activității învățătorilor și în direcția cercetării individualității școlarelor.

Nu a neglijat nici pregătirea profesională a învățătorilor, organizând cercurile culturale, etc.

În timpul din urmă, fusese detașat în Ministerul Instrucțiunii unde a stat două luni pentru a nu influența meritul cercetărilor ce se făceau gestiunii predecesorului d-sale.

Aflăm că, terminându-se cercetările și soluționându-se raportul depus, d-sa a fost menținut mai departe ca revizor școlar al județului Mehedinți, însărcinat fiind cu administrația.

„Școala Noastră” îl felicită pentru izbândă și îi urează spor la muncă.

Îi făgăduiește sprijin necondiționat în îndeplinirea celor bune.

„Școala Noastră” urează petrecere frumoasă de Sf. sărbători ale Paștelor cititorilor săi.

Un apel.

La 24 Martie 1930, domnii: Ion Bobei, Sava Bărbătescu, Nicolae Popescu, C. Văduva, I. Gădea, G. Roiban, Pr. Const. Florescu, V. I. Vâlceanu și I. D. Cioclov s'au legat printr'un act scris, ce se găsește acum în posesia subsemnatului, ca, între altele, să sprijinească înființarea unei bănci populare învățătoresci în județul Mehedinți cu sediul în T.-Severin.

Și cu multă trudă și multe piedici, Banca populară Învățătorul Mehedințean, s'a constituit la școala no. 1 de băeți din T.-Severin, unde eram director, de prietenii subsemnatului, întruniți în adunare generală în luna Iunie 1930, în număr de 89 persoane din peste 800 de învățători câți avea județul Mehedinți.

Intre inițiatori s'a stabilit înțelegerea, dela început, ca Banca Învățătorilor să nu facă politică de partid și pentru aceasta întotdeauna în consiliul de administrație să intre figurile cele mai reprezentative ale învățătorilor din toate partidele politice, ca prin forțele lor să se neutralizeze din punct de vedere politic și să se sprijinească unul pe altul în buna conducere a Băncii.

Așa a pornit Banca în primii ani, dovadă scrisă este actul constitutiv.

Priviți azi constituirea actualului consiliu: tot alcătuit — și învățătorimea știe cum s'a alcătuit! — din elementele cele mai vijelioase ale unui partid politic.

Subsemnatul, ca inițiatorul înființării acestei bănci și îndrumătorul ei timp de vre-o doi trei ani, și ca cel ce nu a avut foloase din această Bancă, socotesc de a mea datorie să amintesc conducătorilor de azi ai acestei Bănci să se desmeticească din ameteala care i-a cuprins și să-și revină la calea cea bună, trasată de inițiatori, cari au făcut cu grele sacrificii ceia ce d-lor speculează. Mai socotesc de a mea datorie să fac un apel la toți membrii acestei bănci să vină negreșit personal la adunarea generală din acest an, lăsând la o parte delegațiile semnate după îndemnul diferiților agenți la cursele de plecare și prin localuri de așteptare.

Să vină toți și să restabilească armonia în conducerea acestei bănci, alegând conducători încercați, și de folos bunei conduceri a Băncii.

Sava Bărbătescu.

Știri și fapte.

D-l Sava Bărbătescu revizor școlar al jud. Arad va conduce Revizoratul școlar de Mehedinți partea administrativă.

D-l Nicolae Diaconescu revizor școlar de Dolj, a fost delegat ca revizor școlar de control în jud. Mehedinți.

Foaia „Școala Noastră” va apare pe luna Mai în șase pagini.

Pagina Revizoratului Școlar.

Comitetul Școlar al Jud. Mehedinți

No. 1219

1935 Aprilie 22

Circulară Comitetelor școlare rurale din județul Mehedinți.

În conformitate cu decizia no. 1243 | 935 a Ministerului de Interne publicată în monitorul oficial no. 65 | 935, veți comunica secretarului învățător al aceluși comitet că face parte ca membru de drept din Eforia de pășune comună.

Numele acestui membru în comitet îl veți comunica neîntârziat și Prefecturii de Mehedinți.

Președinte,

Prefect, Iulian Predescu

p. Secretar,

C. Ungureanu

Revizoratul Școlar Mehedinți

No. 3898.

Aprilie 1935

TABLOU

de învățătorii cari au reușit la examenul de definitivat, proba scrisă, și zilele când sunt chemați la proba orală.

Marti 7 Maiu 1935, ora 8 dimineața

1. Avram Gh., com. Izimșa, cu procese verbale de inspecție.
2. Bălu C. Mihai, com. Budănești, cu procese verbale de inspecție.
3. Bratiloveanu Ion, comuna Padeș-Văieni, cu procese verbale de inspecție.
4. Bunescu D., com. Gornenți, cu dovada stagiului efectiv.
5. Bucureanu St. Nicolae, com. Salcia, cu procese verbale de inspecție.
6. Bărdan Aurelia, com. Strehăia.
7. Bălu Sabina, com. Malovăț, cu procese verbale de inspecție.
8. Brehui Constantin, com. Malovăț, cu dovada stagiului efectiv și procese verbale de inspecție.
9. Bălvănescu I. Dumitru, com. I. G. Duca, cu ordinul de numire cu titlul provizoriu și procese verbale de inspecție.
10. Calotă Constantin, com. Husnicioara, va aduce toate actele.
11. Cioabă Gr., com. Miculești, va aduce ordinul de numire cu titlul provizoriu și procese verbale de inspecție.
12. Ciungulescu Ion, com. Dănceu, va aduce toate actele.

Miercuri 8 Maiu 1935, ora 8 dimineața

13. Dinescu Iulian, com. Arvătești, va aduce toate actele.
14. Dascălu N. Gh., com. Izimșa, va aduce dovada de stagiul efectiv.
15. Cornilescu Iulian, com. Slașoma Biban, va aduce ordinul de numire cu titlul provizoriu.
16. Dumitrana Teodora, com. Rogova, va aduce procese verbale de inspecție.
17. Dinulescu Petre, com. Vrata, va aduce dovada de stagiul efectiv și procese verbale de inspecție.
18. Grecu M. Alexandrina, comuna Butoiești.
19. Goiceanu St. Ion, comuna Gârla Mare.
20. Marinescu N. Eufemia, comuna Băcleș, va aduce dovada de stagiul efectiv.
21. Mazilu Vipie Elena, com. Valea Mănăstirii, va aduce dovada de stagiul efectiv și procese verbale de inspecție.
22. Petcu Constantin, com. Izimșa, va aduce dovada de stagiul efectiv.
23. Pleșa Eufrosina, comuna Pădina Mare.
24. Puiu Sabina, com. Cujmir, va aduce ordinul de numire cu titlul provizoriu.
25. Popescu Ioana, com. Erghevița.
26. Teodorescu Iulian, com. Vănușleț, va aduce dovada de stagiul efectiv și procese verbale de inspecție.
27. Veloaică V. Ilie, com. Dărvari.
28. Vișan Gh., com. Pitulași, va aduce procese verbale de inspecție.

p. Revizor școlar, D. Georgian